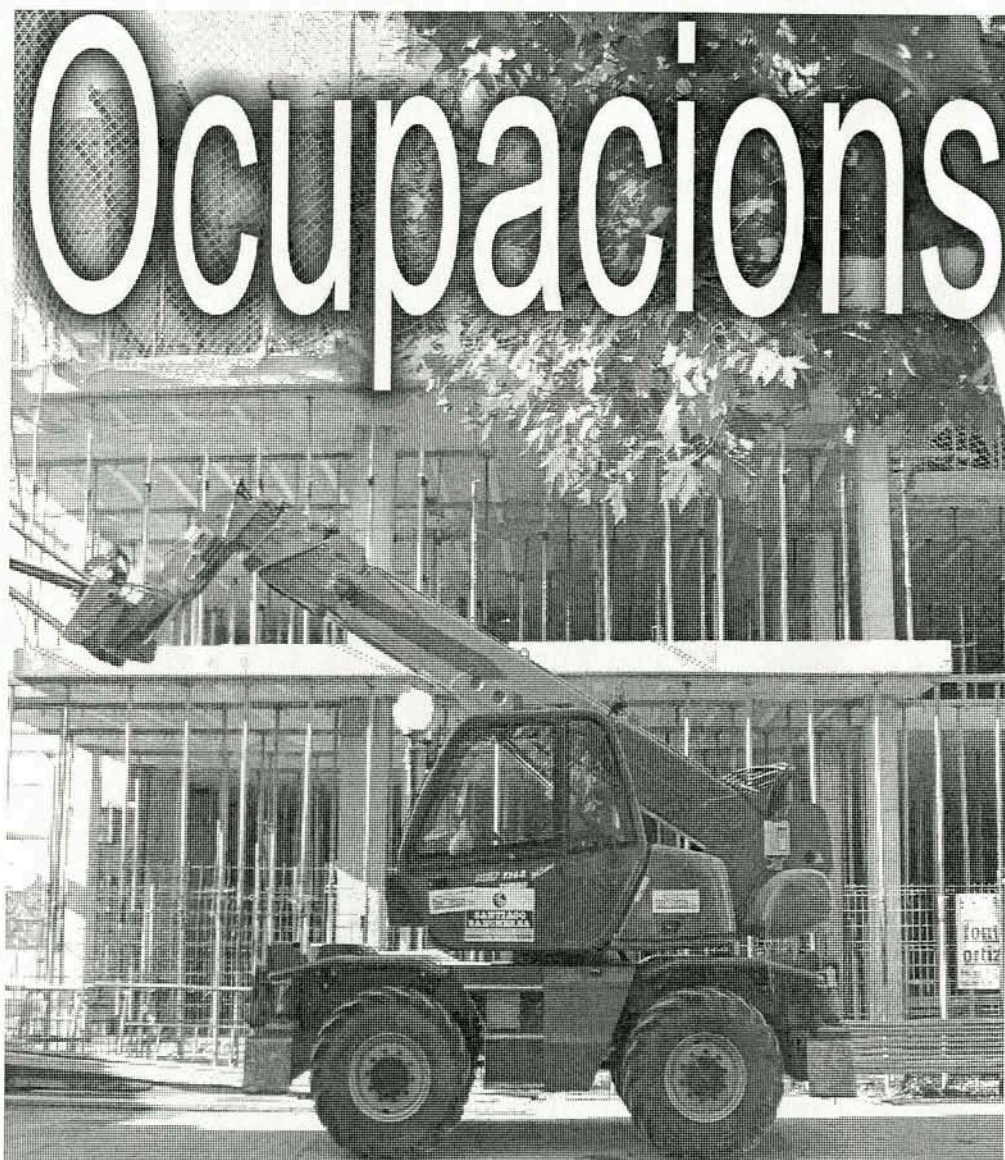

l'aveu de benicarló

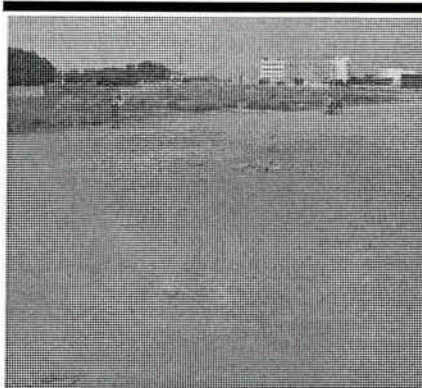
Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 7 d'octubre de 2005 • Núm. 504 • Any X • 1 Euro

PESCA: La crisi de preus genera un fort malestar entre els diferents professionals

Ocupacions

Els vianants demanen més seguretat

L'Ajuntament bonificarà les energies netes a les cases

El desbloqueig definitiu a la Partida Povet pot ser una realitat abans d'acabar l'any

504

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Vianants eclipsats

Ho reconeixem. L'eclipsi és un dels tòpics d'esta setmana i nosaltres l'hem fet servir en l'editorial, quina poca imaginació. Però es que d'eclipsis n'hi ha pocs en la vida.

La imatge, facilitada per Vicent Borràs a qui li agraïm la instantània, ens mostra com es va poder veure aquest fenomen còsmic des del pati de la Consolació. No ens acostumarem mai del tot d'aquestes coses que ens venen del cel.

Al que si que ens estem acostumant lamentablement és a les invasions de la via

pública per part de les més variades coses: grúes, tanques, rases, cotxes mal aparcats... Això ho podreu constatar si feu una passejada per les pàgines interiors. L'ocupació indiscriminada i en ocasions perillosa de la via pública ens porta a preguntar-nos quí vetlla pels vianants?

La policia local i els inspectors d'obres han de fer respectar la legalitat i la seguretat. Els nostres polítics s'han de prendre estes xicotetes qüestions amb el mateix interès que una reparació, un necessari pont o un auditori, perquè la seguretat també és un indicador de la qualitat de vida d'una població.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: carxofes ben tendres per a tots els xiquets i xiquetes que el dia 3 van mirar i estudiar l'eclipsi de sol que vam poder presenciar a les nostres terres. Vam mirar l'eclipsi amb estris segurs i sense cap problema. Uns veien el sol tapat per la lluna i els més xicotets l'únic que veien era una lluna i prou.

PANISSOLA: per a tots aquells que van posar temor al cos a tots els xiquets i xiquetes per a no mirar el sol: "No mires al sol que et quedaràs cec". Com en tot, la mesura justa és la bona. De vegades som uns alarmistes i pesem que els xiquets estan encants, i la realitat és que els xiquets són molt més espavilats del que ens pensem.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Quí protegeix al vianant?

Els carrers de Benicarló estan plens de tanques, rases i l'espai dels vianants es veu dia a dia envaït. Tots tenen dret a fer coses a la via pública. La pregunta és clara: i els vianants?

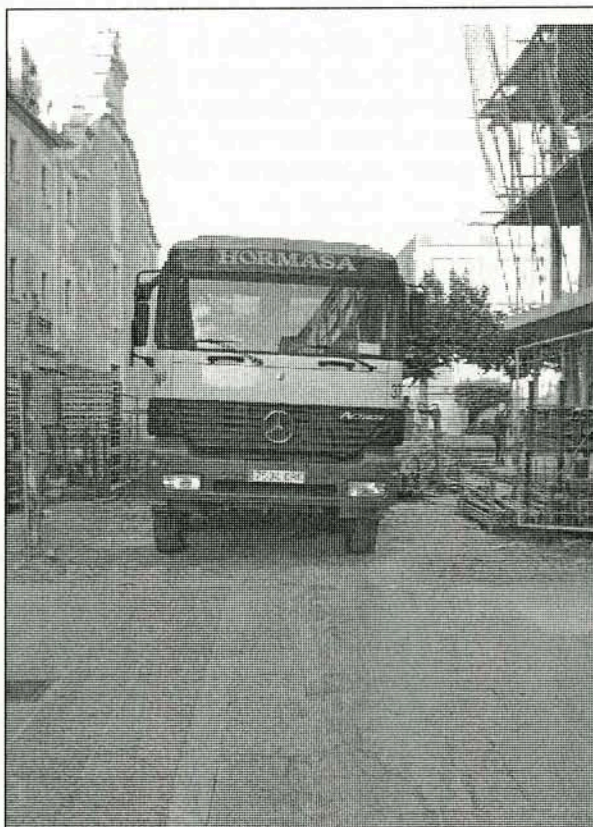
text REDACCIÓ

Són els amos del carrer. Almenys eixa és la sensació que tenen nombrosos vianants que veuen dia a dia, com les seues tanques marquen el camí que han de seguir els nostres passos. La ciutat està infestada d'obres i en molts casos, els constructors no respecten els metres d'ocupació de via pública que els ha marcat l'ajuntament. La invasió de les voreres amb bastides, grues i materials de construcció formen part del mobiliari urbà amb què ha de lluitar el vianant per a transitar per les voreres. L'espai privat concebut per a ells ha desaparegut. L'ajuntament de Benicarló assegura que les inspeccions són constants i inclús ofereixen dades de sancions que s'han imposat als que no respecten allò que s'ha estipulat en la llicència d'obres. Però la maquinària és lenta. I qui ho paga és el vianant. El consistori fins i tot reconeix que són nombroses les queixes que els benicarlondos fan per aquesta causa. Qui protegeix els vianants? Aquesta és la pregunta, ja que de vegades, tenim la sensació que els que estem desprotegitos som els que decidim circular a peu per la ciutat.

OCUPACIONS DE LA VIA PÚBLICA

Cinquanta-dos actuacions sancionadores per ocupació indeguda de la via pública estan en marxa a Benicarló. Utiliano Martínez, regidor d'Urbanisme, assenyala que van encaminades a "esmenar l'enfronta-

ment de drets entre els constructors i els vianants". Martínez ha reconegut que, moltes vegades, els drets dels vianants es veuen vulnerats per

les accions de "els treballs grans i xicotets". L'edil d'Urbanisme ha incidit que xicotetes obres que es realitzen sense llicència municipal "poden causar les mateixes o més molèsties als ciutadans".

Dels expedients que es troben oberts en l'actualitat, quaranta ho són per ocupació indeguda i dotze per vulnerar el dret de pas per la vorera. Alguns dels processos ja estan finalitzats i han dictaminat multes que van des dels 25.000 euros fins a més de cent mil, per incomplir l'ordenança municipal. L'edil d'Urbanisme ha assenyalat que des del consistori són cons-

cients que no s'aconseguirà, amb l'augment de les inspeccions a les obres, el cent per cent d'efectivitat, "però els tècnics estan fent un gran treball en aquest sentit". A més, Martínez ha invitat tots els ciutadans a què denuncien en l'ajuntament totes les accions que consideren il·legals.

EL QUE MARCA L'ORDENANÇA MUNICIPAL

El reglament marca com s'ha de fer l'ocupació de la via pública "que va en relació directa amb l'amplària de la vorera", explica Martínez. En el mateix s'assenyala que "totes les obres hauran de trobar-se tancades per mitjà de tanques opaques d'altura no inferior als dos metres" i que la ubicació de la tanca "no podrà superar la mitat de la vorera, des de la fatxada". És un dels punts que més s'incompleix, perquè són molts els constructors que no tanquen el perímetre de les seues obres. D'altra banda, s'assenyala en l'ordenança que haurà de deixar-se un pas per a vianants protegit "d'1'20 metres d'amplària mínima i tres d'altura". Si per a la disposició del pas protegit resulta necessari baixar de la zona de la vorera, "la baixada es realitzarà per mitjà de rampa de pendent no superior al 10%, preveient el gir per mitjà d'un espai d'1'20 metres abans i després de la rampa".

Un altre dels punts de la normativa que està portant de cap als màxims representants municipals és el de la protecció dels materials d'obra. És habitual trobar-se amb munts d'arena i grava disseminats per damunt de les voreres, quan la normativa ho prohibeix explícitament. En aquest cas, s'han de pro-

La supervivència del vianant

ve de la pàgina anterior

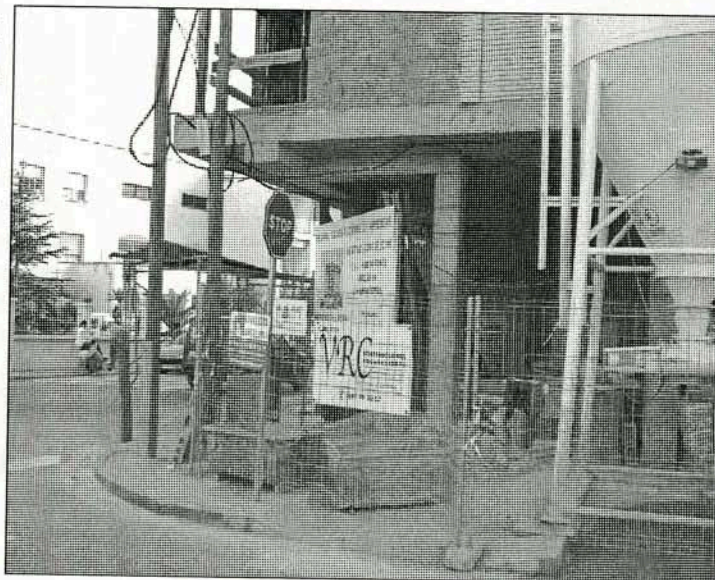
tegir "per a evitar el seu abocament sobre la via pública" i impedir que vagen a parar als embornals. En aquest cas, també s'han obert diferents expedients sancionadors. Tampoc sol ser habitual el compliment d'un altre dels preceptes. "La zona de pas de vianants haurà de quedar perfectament pavimentada durant la totalitat del temps que duren les obres evitant les entollades, així com desnivells que impedisquen l'ús normal". Sense comentaris. Només cal donar-se una volta per la ciutat per a comprovar que la majoria de les obres no ho compleixen, obligant el vianant a circular per les voreres amb la vista fixada en el terra.

Un altre punt que destaquem de la normativa és el que fa referència a la senyalització dels elements que ocupen la via pública. Segons l'ordenança, "hauran d'estar perfectament senyalitzats durant el dia i la nit". També sense comentaris. Igual que l'anterior punt. Finalment, els criteris sobre el disseny de l'espai a ocupar en la via pública es refereixen als materials que queden fora

de l'espai tancat, que estan prohibits excepte autorització expressa i per un termini màxim de tres mesos. Estes excepcions es divideixen en carrers no inferiors als dotze metres, que la via podrà ser ocupada "des de la fatxada de l'edifici fins una línia paral·lela a la mateixa a dos metres sobre la calçada". En carrers inferiors als dotze metres, l'ocupació es podrà fer des de la fatxada de l'edifici fins al rastell de la vorera. En tot cas, continua l'ordenança municipal, "el pas protegit per a vianants haurà de quedar incorporat en aquest espai".

Respecte d'això de les reposicions, la normativa vigent a Benicarló assenyalava que al finalitzar les obres i sol·licitar la cèdula d'habitabilitat, els ele-

ments d'urbanització "que hagueren sigut afectats hauran d'haver sigut reposats al seu estat d'ús correcte" d'acord amb els criteris que s'expressen pel tècnic municipal. Açò inclou paviments, rastells, lluminàries, pals, mobiliari urbà, etc. Tampoc aquest apartat es sol complir i només cal, per ficar dos exemples clamorosos d'infracció, recordar l'estat en què es troba el paviment de la contornada de l'Auditori Municipal després de l'acabament (?) de les nombroses obres que s'han dut a terme en esta zona o, com està quedant "d'arreglat" el paviment que hi ha enfront del MUCBE,

per no afegir tot allò que fa referència a l'ocupació de la via pública. Però més encara si tenim en compte que estem davant d'un edifici catalogat com a Museu el qual es pot veure afectat, de valent, sinó es respecta escrupolosament la normativa.

Un altre dels incompliments, més que evidents, és el temps d'aquesta ocupació. Es demanen tres mesos i se n'esta sis (per ficar un exemple). La picaresca arriba tant lluny com tancar un carrer, si és estret, i obrir-lo quan acaben les obres. L'incompliment d'aquests terminis de temps, a banda de molestar, més als vianants, és igualment un recurs recaptador que també sembla faltar.

SANCIONS

L'incompliment de les condicions establertes en la normativa se sol descobrir per mitjà de denúncies ciutadanes, la inspecció per part del tècnic municipal a les obres o les revisions que realitza la Policia Local. L'expedient sancionador s'inicia amb un requeriment al presumpte infractor, en el que es demana justifique l'ocupació de la via pública o rectifique les deficiències detectades durant el període d'al·legacions que s'obri. L'edil d'Urbanisme assenyalava que "alguns constructors han demostrat un comportament cívic i han corregit els incompliments detectats, sense que hàgem hagut d'iniciar l'expedient sancionador". Si al contrari, persisteix la infracció i el constructor no té permís d'ocupació, s'inicia l'expedient sancionador. Així, s'aplica la taxa anual d'ocupació per a fixar la multa que haurà de pagar al consistori aquell que haja comés la infracció. En el cas de les obres classificades en la primera categoria, en la que es troben incloses les vies públiques del centre de la ciutat, la taxa mensual és de 58,50 euros, més les correccions del

coeficient que s'apliquen. Per a les vies públiques incloses dins de la segona categoria o situades en els afores, la taxa és de 45 euros mensuals, mentre que en el domini públic marítim terrestre, descendeix fins a 28'10 euros.

L'incompliment de l'ordenança municipal assenyalava, a més, que després de la tramitació de l'expedient sancionador, s'hauran de "desmuntar els elements existents que afecten la via pública". El problema és que, quan el procés administratiu arriba al seu fi, les obres també han acabat. El constructor s'ha beneficiat d'una ocupació il·legal de la via pública i el vianant l'ha patit sense que els seus drets hagen sigut respectats

Un peix que es mossega la cua

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Recordeu la campanya aquella de "Pezqueñines no gracias"? Doncs, mica en mica es van acomplint els pronòstics. Encara recordo, ja fa uns quants anys, quan era regidor de Medi Ambient, un tal Ximo Bueno, defensor a ultrança del que significava aquesta defensa, les crítiques ferotges, que des de diversos sectors va rebre per donar-li suport.

Ara, passat el temps, i vist amb una mica de perspectiva, que no cal molta, es podria aplicar l'acudit aquell de "pa per avui, fam per a demà" pel que fa al que els està tocant viure als pescadors.

Des de ja fa massa temps hem sobrepasat els límits del que la nostra mediterrània pot acceptar, tant pel que fa a la contaminació com a l'explotació dels seus caladors i això, tard o d'hora, havia de repercutir en un sector el pesquer que sempre ha estat abandonat una mica per les administracions.

El problema en que ara es troben els pescadors d'ací no és nou, es ve arrossegant (fent paral·lisme amb el tipus d'embarcacions d'aquesta zona) des de fa prou

temps i, el veure el peix pagat a preus tant baixos als pescadors o, fins i tot, llençat altra vegada a la mar per no poder ni cobrir costos cada vegada està succeint més. Si a tot això li afegim que aquest món cada vegada està més globalitzat i que un peix pescat a l'altra part del planeta arriba ací en un tres i no res però, amb un preu molt més baix, és lògic pensar que açò tindrà conseqüències, i no precisament positives per al sector.

La pujada del preu del cru, no és més que la guinda per a un sector que se l'ha anat enlluernant amb subvencions per a modernitzar la flota però que, en canvi, no ha sabut regularitzar les captures ni la pròpia flota pesquera. Ara venent malmeses i moltes famílies poden sofrir en les seues carns les imprevisions, manca de responsabilitat de l'administració i perquè no dir-ho, també, el haver tancat els ulls davant una problemàtica que es veia vindre des de fa temps.

Barques més potents per a uns caladors vuits són sinònims de reconversió salvatge. No hagués estat millor afavorir una reconversió del sector de manera més gradual, utilitzant les subvencions per

a nous vaixells (on allò important no era el vaixell sinó la matrícula que era la que donava peu a rebre subvencions, amb la picaresca que això produïa) per a redirigir el sector cap a noves formes de treball?

Ara la cosa pinta magra i n'hi ha massa barques, noves i potents, per a poca pesca. I damunt, amb el mercat infestat de peix de fora a preus molt inferiors. Dificil panorama.

Parafrasejant l'editorialista de La Veu de la setmana passada, però amb alguns retocs, potser si tenen alguna cosa avançada i la solució passa per canviar la venda de peix a la nova "Barraca" per la de tiquets per a una nova flota de "golondrines".

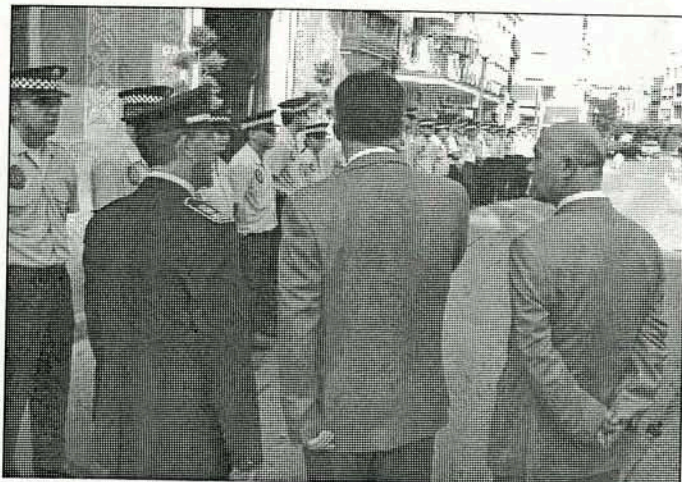
Les "golondrines" ja les tenen, noves de trinca, les barques. I la instal·lació de venda, de tiquets, només caldrà adequar-la. Vendre per vendre, dona igual peix que entrades. La qüestió és vendre.

Almenys sinó es pesquen peixos es pescaran turistes. I sempre s'estarà dins el mateix sector i no al del "bello canto" que proposava l'editorial de la setmana passada. O no?

Celebren el patró dels policies

text NATÀLIA SANZ

Juan Lores (Bloc) confia en poder arribar a la ràtio de policies recomanada pel volum de població que té ern aquests moments la ciutat. Aquesta, està establerta entre cimquanta-vuit i seixanta agents. En l'actualitat, Benicarló només té 45 policies locals. Ara s'està ultimant la proposta per al lloguer d'uns locals amb destinació a les noves dependències policials. Per altra banda l'alcalde Enric Escuder i el regidor de Cultura, José Luís Guzmán, juntament amb el cap de la policia, Parra, van passar revisió als agents locals en el dia del seu patró, cosa que no succeïa des de feia molts anys.

Mal exemple

Els dies gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

17 - VIII - 2005

Miguel Mihura va ser un autor teatral que era pogut ser un dels referents del teatre europeu si era seguit el camí encetat amb la seua primera obra, *Tres sombreros de copa*, però disposat a viure de l'escriptura i davant de les dificultats que va tindre per a estrenar aquesta obra, va fer concessions al teatre més convencional, i tot i tenir una qualitat acceptable, el seu teatre no va assolir mai el nivell de la seua primera comèdia. Ara José Luis Garci ha portat al cinema una de les obres de l'autor madrileny, *"Ninette y un señor de Murcia"*, l'obra deixa anar un cert regust reaccionari, propi, d'altra banda, d'aquella generació d'autors *"La Codorniz"*, quan es ficaven a parlar de política. Difícil matrimoni el que estableix el director entre Pablo Iglesias, Lenin i Alejandro Lerroux. La pel·lícula comença amb un bon to de comèdia, però deriva cap a un final que dóna la impressió que no sap com acabar. Destaquen els decorats de Gil Parrondo i la interpretació d'alguns actors com Carlos Hipólito, la recuperació de Fernando Delgado, un vell actor dels inoblidables *"Estudio 1"*, o

dels per a mi desconeguts, Antonio Villén i Mar Regueras. Pel que fa a la bella Elsa Pataky, segur que Billy Wilder era triat Marilyn Monroe.

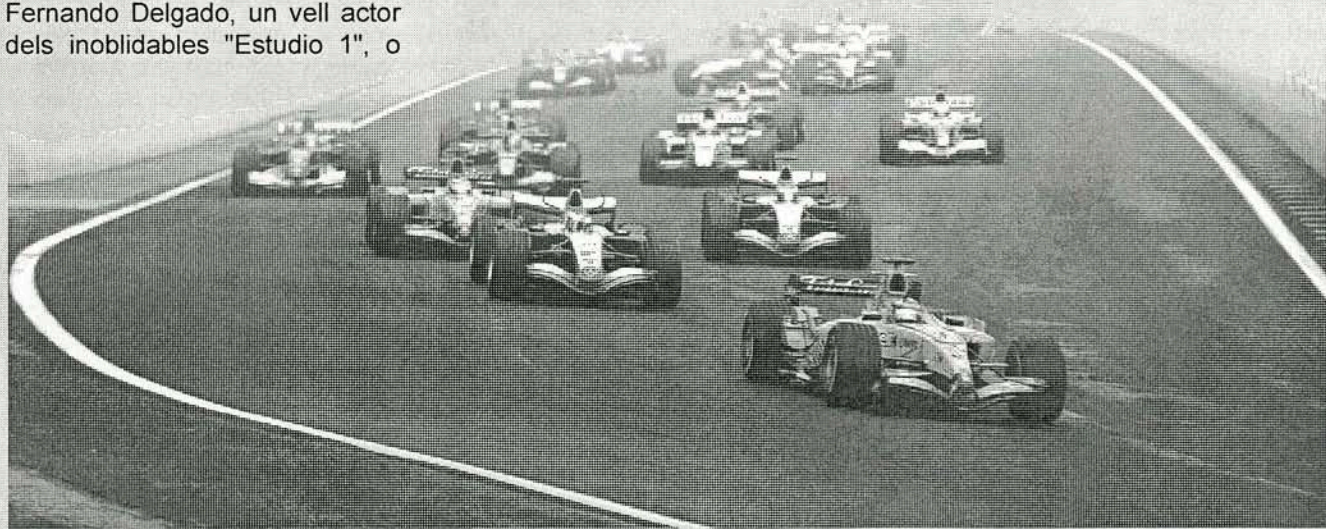
6 - IX - 2005

Li han donat el premi Príncipe de Asturias a Fernando Alonso, que sembla ser que és un xic asturià que està a punt de proclamar-se campió mundial de Fórmula 1. Un dels arguments per a donar-li aquest premi és per l'exemple que suposa per a la joventut. Si anar en un cotxe a 300 quilòmetres per hora és un exemple per a la joventut, trobo que tots plegats ens hem begut l'enteniment.

18 - IX - 2005

Quan la majoria de pel·lícules que envaeixen les pantalles dels cinemes comercials són un pur joc de focs artificials, resulta un autèntic plaer trobar-se amb pel·lícules com *"Historias mínimas"* del director argentí Carlos Sorín, tan naturals com la vida mateixa. Un vell que va a buscar un gos que li va desaparèixer fa tres anys, un viatjant de comerç que vol impressionar una jove

viuda portant-li un pastís d'aniversari al fill d'aquesta, i una mare fadrina amb un xiquet de bolquerets que ha guanyat un premi que no sap per a que serveix en un programa de televisió, són les tres històries mínimes que es creuaran camí d'un mateix destí la ciutat de San Julián. Per arribar a aquesta ciutat hauran de creuar el desèrtic i impressionant paisatge de la Patagònia i relacionar-se amb uns sers senzills com ells, sovint solidaris amb les seues històries, només el presentador de televisió és mostrarà insolidari i egoista, tot un símptoma de que les coses canviaran en aquell territori perdut del món amb l'arribada de les cadenes de televisió. La pel·lícula van guanyar el premi especial del jurat del festival de cine Sant Sebastià el 2002, i posteriorment el Goya a la millor pel·lícula estrangera de parla hispana el 2003. El president del jurat del festival de Sant Sebastià, l'any del premi, Wim Wenders, va justificar el premi amb aquestes paraules: *"Simplemente, nos ha encantado"*. Doncs, a mi també.

Malestar per la crisi pesquera

text NATÀLIA SANZ

Els venedors de peix del Mercat Municipal de Benicarló han alçat les seues veus de protesta sobre el que consideren un atac per part dels pescadors. El col·lectiu ha demanat "que no diguen mentides" sobre qui és el causant de la crisi que està vivint el sector, que els mariners atribueixen als arriers. Els venedors s'han defés assegurant que "la gent no té diners per a comprar i el dia quinze ja no hi ha ni un dur". Així, diuen que ells no poden comprar-los als mariners perquè la mercaderia no té eixida en el mercat. D'altra banda, han apuntat la possibilitat que el repartiment de peix que no se subhasta en la llotja siga la veritable causa de la crisi en el sector a Benicarló.

Teresa Menacho, una de les venedores, assegura que les declaracions dels pescadors "ens estan fent mal a tots, perquè ara la gent del poble no ve a comprar al mercat" perquè escolten en els mitjans de comunicació que el peix està car. Menacho defén que les captures no es tiren tots els dies, com diuen els mariners i que per tant, la causa tampoc és esta. Per a ella, la situació que està travessant el sector "és una cadena" que comença en descens de les

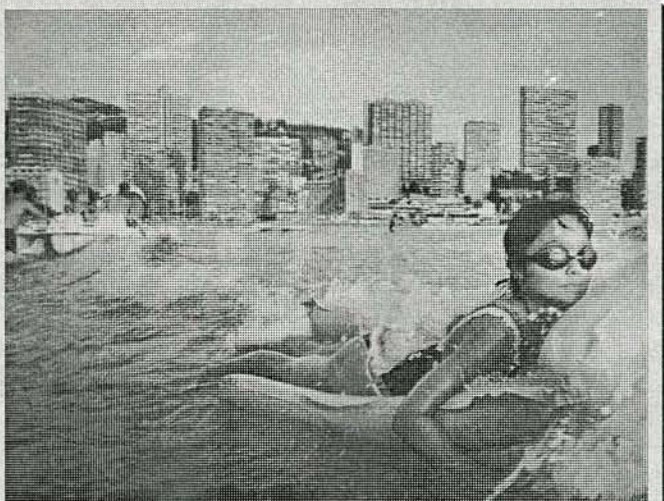
venes en el mercat a causa del baix poder adquisitiu dels consumidors, continua amb les escasses compres que es fan en la llotja i repercuteix en els pescadors, que veuen minvats els seus beneficis. "Quan el peix va car, va bé per a tots, però quan va barat, va molt malament", explica.

Per a Agustín Martínez, un altre dels venedors, la situació entra dins de la tònica habitual de tots els anys. "El peix baixa tots els anys a l'hora d'ara, després de la veda". Per a ell, una de les causes és "que se n'han anat els turistes, que ens compren molt", encara

que apunta que una altra podria ser que "els pescadors reparteixen el peix que no venen". Esta és, en general una de les sospites dels venedors del mercat, que creuen que molts consumidors s'avitualen en la llotja amb les captures que no aconsegueixen col·locar-se en la subhasta i que els mateixos pescadors reparteixen entre la gent. En aquest sentit, asseguren, que esta situació els està obligant a comprar menys peix en la llotja "per a poder vendre-ho tot en el mercat i no tindre pèrdues".

Mediterrània al Mucbe

Dotze fotògrafs d'altres tantes províncies de l'arc mediterrani exposen des d'ahir la seua visió sobre la seua manera de veure el nostre entorn en el MUCBE de Benicarló. Organitzada per la CAM, la mostra reuneix mes de cent treballs que pretenen evocar quelcom tan important per a la nostra identitat cultural com és la mar Mediterrània. Al voltant d'ell, s'articula una forma de vida que els dotze fotògrafs han intentat plasmar amb els seus objectius per a regalar-los als visitants en blanc i negre. Ells han trobat un denominador comú en cada una de les províncies que han donat com resultat una visió conjunta que fa coherent l'exposició.

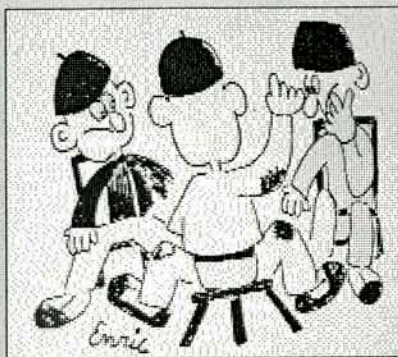
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Açò de La Veu cada vegada sembla més internacional, i no ens cal anar tant lluny, ens porten. Així ens hem assabentat que sortim a la revista "Aire Fresc" del Pp. Qui ens ho anava a dir, que la nostra portada, la dels molinets que tornen, serviria per a que el Pp'li trega els colors al tripartit de la ciutat veïna. Que li hem de fer, rojos que erem!

I allà va que trona, amb la bandera. Il setmana de Bandera resa el cartell. No sabíem si estàvem davant una exaltació patriòtica "para ofrendar nuevas glorias a España", del dia de les forces armades, del dia del nou estatut o ..., ves-te'n tu a saber. Els tafaners tenim la sensació que l'Espanya carrinclona i "cañi", s'està introduint al nostre ajuntament com un "aire fresc" que ho embarga tot. Que voleu que us diguem, titulars com aquest, donen per a molt. Fins i tot podríem proposar, per a anys posteriors, acovidar el ministre Bono i que ens faça una passejada de l'exercit per la plaça de la constitució. Si més no, amb carros de combat, míssils, avions ... i la cabra. Això sí, la cabra de "La legión", que no falte.

I perquè no penseu que això de l'aire fresc, és una invenció nostra i que va de debò, com podríeu entendre el "passe de models" dels nostres municipals, per a formar al front del nostre

ajuntament, davant l'atenta mirada del nostre alcalde, del cap dels municipals i ... de més d'un atònit vianant? Això, mentre, el nostre regidor de cultura, Guzman, sí, el de cultura, segon del vaixell, passava revista a les "tropes" engalanades, com si fos tot un general o el propi ministre Bono. Quines coses estem veient! Més d'un dels atònits vianants devia pensar sinó estaven filmant una pel·lícula de Berlanga.

Per cert, si tant, volen ventolejar-nos amb tanta pàtria, no estaria demés que feren algun llibret de protocol i no fer la cantada davant tanta fastuosa representació. No ens sembla acurat, voler apropiarse a l'estil Bono i veure com en aquest acte tant representatiu, els regidors que hi eren, anaven vestits de qualsevol manera, els "vaqueros" era la prenda més sofrida, encara que destacava un vestit on l'americana i el pantaló semblaven haver estat comprats a les tendes de talles grans, però qui ho portava, semblava no estar tan gros.

Coses rares aquestes. A veure si abans ens queixavem del protocol de Mundo i ara ni en tenim.

Nosaltres, i sense cap compromís, ni cost, els podem enviar als nostres especialistes particulars, que van fer el col·leccionable d'estil "L'univers faller" perquè els tiren una maneta. Segur que ho faran de bon grat i els ajudaran a no cometre pifies d'aquesta mena.

Continuant amb aquest accent patriòtic, diumenge passat és va fer la Romeria a la Font de la Salut i, a banda dels que van anar per fer-se un plat d'olleta i no en van tindre, perquè no se'n van fer (no es podia fer foc per ordre de Conselleria), ens vam assabentar que la majoria dels romers anaven, no sabem si amb molta o poca fe, cridats per la Mare de Déu, segons informava un rosariero important. De la mateixa manera i, tal com manen els cànons, anunciats de viva veu en la pròpia romeria, complint amb la més mística tradició, la processo anava formada com segueix: "primero, la cruz. Después los hombres. Después el estandarte. I por último, las mujeres".

Ens haurem errat d'època o estarem entrant, per la falta de valors de la nostra societat, en una mena de fervorada i exaltació populars d'aquelles tradicions i costums que van fer de la nostra societat, d'Espanya, "una, grande y libre". Ai collons.

laveudebenicarlo@eresmas.com

envia'ns les teues col·laboracions abans de dimecres a l'adreça de dalt. Recomanem no escriure en majúscules i fer-ho en una extensió raonable. Som la teua veu

9 d'octubre musical

El passat dia 1 d'octubre dins els actes commemoratius de la diada valenciana, el 9 d'Octubre, l'Associació Musical Ciutat de Benicarló va oferir un concert a l'Auditori Municipal de Benicarló. Es van interpretar peces d'autors locals com Vicente Feliu, Victoriano Bel, José Ramon Arnau i Pablo Anglés, entre elles, pasdobles, cançons populars i marxes mores entre d'altres. El públic assistent, gaudint de la bona música, va acompanyar, en diversos moments amb els seus aplaudiments, als músics en alguns dels temes que es van oferir, tot sota la batuta del seu director Pablo Anglés.

L'idiota

text NATÀLIA SANZ

Divendres, 22'30h, auditori municipal. Es representa "L'idiota", una adaptació de Germinal Produccions de la novel·la de Dostoevsky. La idiota sóc jo. Per llançar elogis a qui no se'ls mereix. Per cantar les suposades glòries de dos enganyabados. Per jutjar amb benevolència certes interpretacions. Per no saber posar un punt i final quan ja està tot dita. Per esborrar frases d'acusacions. En definitiva, per no comptar la veritat.

L'escenografia és quasi perfecta. Els recursos escènics, ben aprofitats i sàviament inserits en el transcurs de la representació. El to és l'adequat. I el públic, silenciós i respectuós. Quina falla? Que no estem acostumats. El públic benicarló gaudeix més amb la comèdia i als fets em remet, amb el pròxim i quotidià. És divendres a la nit i Dostoevsky invita més a la reflexió profunda que no a les rialles. Es palpa en l'ambient el respecte per uns actors que estan donant tot de si en l'escenari. No en va, és l'estrena. Tan sols dos-centes persones van ser testimonis directes. I la major part, de segur, no eren conscients d'això.

EGO ME ABSOLVO

M'autoabsolc quan finalitza la representació. Més que sobre el

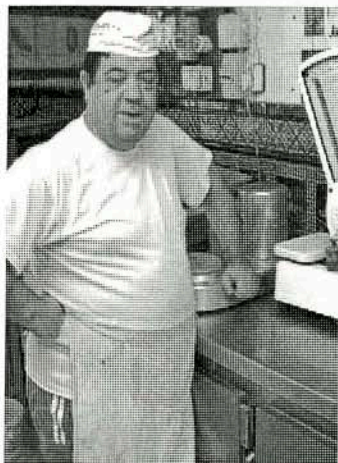
tema en si que tractava l'obra, reflexione sobre el fet d'escriure sobre representacions teatrals que es realitzen a Benicarló. Si, és cert. Les companyies locals sempre estan "a l'altura de les circumstàncies". Mai

més ho diré, ho promet. Moltes vegades no ho estan. I tampoc està bé que qui paga per llegir els nostres escrits es quede amb eixa impressió. A partir d'ara utilitzaré el qualificatiu de "correctes" en el cas que la posada en escena no estiga a l'altura de les circumstàncies. Per què em negue a utilitzar qualificatius com nefast o patètic?. Per que també sóc conscient que no puc mesurar amb la mateixa vara a un

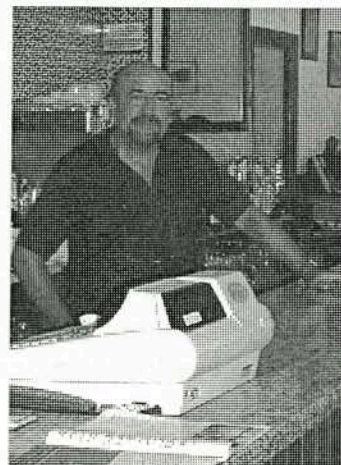
actor aficionat que a un professional. L'aficionat ho fa per amor a l'art, perquè li agrada eixir a escena i perquè és conscient que mai actuarà en un gran teatre. No sol autorreflexionar sobre la seua interpretació, sinó que es limita a no oblidar ni una sola ratlla del text, conscient que quedar-se en blanc damunt de l'escenari pot significar fer el ridícul més espantós davant de la major part de la família i amics. És la fallada dels nostres directors locals. Han oblidat el paper de l'apuntador, aquella figura màgica que ajudava als actors a relaxar-se en escena. La veu en off era sempre de gran ajuda. Segons pareix, un apuntador resta mèrits a l'actor, han de pensar. No és cert. Per a un actor aficionat, l'apuntador és la seua memòria. Només amb ell al costat se sent segur i és capaç de relaxar-se en escena. Els minuts previs a eixir a escena l'actor els passa repassant la següent frase que ha de dir, no a buscar l'actitud amb què ha d'eixir a l'escenari i enfrontar-se amb el públic. No busca la seua complicitat. El públic és quelcom llunyà i si hi ha focus perquè no els veja, millor. Greu error, els meus volguts directors locals. El públic existeix. I respira. I cal respirar amb ell. A veure si prenem nota. Perquè el divendres a la nit, el públic va respirar amb els actors. I això poques vegades es nota a Benicarló. Quina pena.

Dr. Climent

El doctor, en treure's la bata, ha sortit per fer un tomb pel poble i encara que té una mica de sucre, no ha pogut evitar menjar-se un dolç a la pastisseria Roca. Paco, el pastisser, va invitar-lo a conèixer els racons d'aquesta pastisseria on la seva família porta 64 anys treballant per endolcir els benicarlandos.

Després un passeig pel carrer Major, la casa de la baronesa i l'església parroquial per parar a fer el vermut al café-bar Brasil regentat per l'amic Agustí, que amb la seva simpatia, no va tardar en connectar amb el facultatiu per posar-lo al dia de com funcionen les coses al poble durant l'estiu.

El 9 d'Octubre de l'Estatut

text RAÛL BURRIEL

Aquest 8 d'Octubre tindrà lloc en València la tradicional manifestació reivindicativa promoguda per la Comissió 9 d'Octubre. Enguany la manifestació té un lema "PER DIGNITAT: NO A AQUEST ESTATUT".

Però aquest any es donen també altres circumstàncies que han confluït en aquesta data mereixen comentari. Per una banda, la desarticulació fa unes poques setmanes per part de la Guardia Civil d'un grup nazi a la ciutat de València mereix un anàlisi molt seriós. Entre els detinguts, a més de dos militars, hi havia l'assassí del jove Guillem Agulló, mort el 1993 quant un grup de joves nazis el va apunyar durant una acampada en Montanejos. En aquell moment les entitats cíviques i els grups polítics que es van constituir

durant el judici en acusació particular van denunciar el caràcter feixista i nazi d'aquest fet, però finalment la sentència va determinar que només havia estat una baralla entre joves. Aleshores cinc joves van ser inculcats i acusats d'assassinat, però només Pedro José Cuevas Silvestre (el Ventosa) va ser condemnat. Enguany, 12 anys després queda demostrada l'error que la justícia espanyola va cometre.

Segona circumstància. Aquest any, encara que el dia nou cau en diumenge, la marxa organitzada per la Comissió no podrà ser aquest dia. Fa mesos Coalició Valenciana i España 2000 van demanar a la Delegación del Gobierno espanyola en València la realització de manifestacions el 9 d'octubre. Quan els organitzadors habituals de la Comissió 9 d'Octubre van requerir aquesta data per a la manifestació nacio-

Irreflexions

nalista, es van trobar que l'espai ja estava ocupat. Més endavant el propi Juan Garcíá Sentandreu, president de Coalició Valenciana, afirmava que no pensaven dur a terme cap activitat el 9 d'octubre i que solament havien realitzat la petició esmenada per boicotejar els actes de la Comissió.

Ja veieu que enguany en els actes reivindicatius del 9 d'octubre els nacionalistes valencians anem a defensar algunes coses més que la necessitat d'un estatut digne. L'auge dels moviments feixistes i nazis en la ciutat de València és preocupant i la seua activitat es du a terme amb la indiferència - o vist i plau? - tant de l'ajuntament (PP) com de la Delegación del Gobierno espanyol (PSOE). El 8 (9) d'Octubre, totes i tots a València!

Algunes dades més sobre Guillem Agulló:
<http://www.geocities.com/guillemagullo/>

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
CUC, XAVIER BU
MUSSOL, CARLE
JOSEP V. TAUS, T
SEGARRA, ROBE
Fotografies/ NATA

9 d'octubre i altres frivolitats

text COL·LECTIU VALLESPÍGOL

Ja arriba un nou 9 d'octubre, amb més pena que glòria. Una celebració, que tant a nivell municipal com de país, bascula entre el cofoisme i el folclorisme ranci. El panxacontentisme s'ha instal·lat definitivament a casa nostra i els qui creem en el país i les seues potencialitats percebem la "diada" com una banalitat que no fa cap aposta programàtica seriosa pel futur dels valencians.

Mirem, però, amb enveja com al

“ El panxacontentisme s'ha instal·lat definitivament a casa nostra ”

principat inicien la transició, la veritable transició diríem, amb un

estatut que replatenja i modernitza les expectatives nacionals de Catalunya i de retruc actualitza les estructures de l'estat espanyol. Les diferències respecte dels valencians són clares, al principat celebrem l'onze de setembre, que recorda la pèrdua dels seus furs amb una mentalitat clarament reivindicativa. Ací, en canvi, tenim presidents de la Generalitat que accedeixen al govern sense saber dir ni "bon dia" i regidors municipals "nacionalistes" que justifiquen frívolament l'absència de la llengua pròpia des de l'administració local. Viure per veure.

Els quintos del 68 no perden gas

humor gràfic

rs/ PERE BAUSÀ, J.COS, EL BURRIEL, NATALIA SANZ, EL RLES LLUCH, RAMON PARÍS, S, TOLITO, JORDI MAURA, G. OBESPIERRE I EL SAMARUC ATALIA SANZ I JUAN CARLOS COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

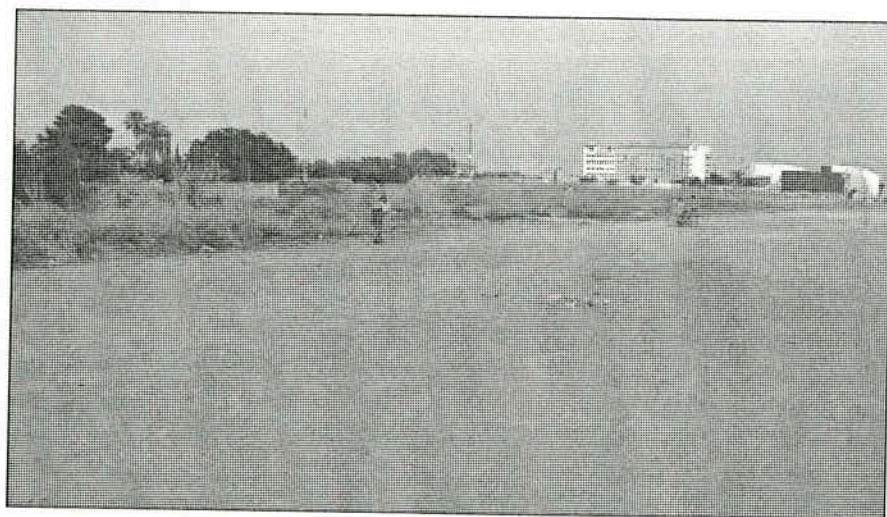
Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Reviu la partida Povet

text NATÀLIA SANZ

Després de més de vint-i-cinc anys, el desbloqueig del PAI de la partida Povet de Benicarló pareix que està més prop de convertir-se en una realitat. Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha anunciat que "esta setmana es comunicarà als propietaris que s'obri el tràmit d'audiència". El primer edil ha detallat que després de l'última reparcel·lació que es va realitzar del sector i les correccions que va realitzar l'urbanitzador, "ara és el moment que els veïns presenten les seues al·legacions". Escuder ha recordat que abans de l'estiu el consistori ja va mantindre una reunió amb els més de cent propietaris afectats, en el que li ls va facilitar una còpia de la reparcel·lació "perquè tingueren temps de preparar les seues al·legacions" amb els seus representants legals. Ara tindran deu dies per a presentar les al·legacions en el consistori.

El procés d'urbanització del sector, continuaran amb la informació per part dels tècnics municipals de les al·legacions, "comunicant després a l'urbanitzador perquè realitze correccions, si és

necessari". Escuder desitja que estos tràmits "estiguen finalitzats abans que acabe l'any" i recorda que "esta és una qüestió enquistada a Benicarló que és prioritària per a nosaltres". Així, ha arribat a afirmar que la urbanització d'este sector "va per davant d'altres projectes urbanístics" que en estos moments estan pendents de solució en el consistori.

En este sentit, ha detallat respecte d'això del nou col·lector d'aigües de l'avinguda marquès de Benicarló que "el projecte estarà acabat d'ací a este mes". Escuder ha explicat que el desconeixement del lloc exacte pel que disco-

rren les canalitzacions els ha fet frenar la possibilitat de mamprendre les obres d'emergència, preferint tindre en la mà el projecte "abans d'alçar el carrer". No obstant, ha afirmat que "les obres han d'estar acabades abans del mes de juny" per a impedir les molèsties en l'inici de la temporada estival. D'altra banda, ha informat que s'ha remés a la conselleria d'Infraestructures la documentació aprovada en el passat ple ordinari sobre l'ocupació dels terrenys afectats per la construcció del nou pont del Barranquet.

Problemes enquistats al Ródenas

text NATÀLIA SANZ

L'AMPA del CEIP Eduardo Martínez Ródenas de Benicarló demanarà explicacions a Francisco Baila, director territorial d'Educació, sobre el punt en què es troba el procés d'ampliació del centre escolar. El dilluns a la nit es va realitzar una assemblea en què es va acordar sol·licitar una entrevista amb Baila, a la vista dels últims esdeveniments i declaracions que ha realitzat als representants municipals. El director territorial va assegurar que Benicarló havia de posar-se "a la cua" per a aconseguir la necessària ampliació del centre. Els pares s'han mostrat "indignats i decepcionats" davant d'estes declaracions.

Així, recorden que l'anterior equip de govern els va

confirmar que l'ampliació només seria possible quan el consistori aconseguira la titularitat dels terrenys, un tràmit que han omplert els actuals governants. "Créiem que ja estava tot solucionat", assegura Mª Ángeles Romero, presidenta de l'AMPA. No obstant, les afirmacions de conselleria van ara per altres camins i per això, representants del col·lectiu de pares i mares han decidit reunir-se amb Baila. A més, amenacen de passar a accions contundents de protesta si el resultat de la trobada no és satisfactori. Romero s'ha mostrat escèptica sobre la data de començament de les obres i ha explicat que, segons les notícies de què disposen "el projecte no estarà acabat fins a finals d'octubre". Després, s'hauran de dur a terme la resta de tràmits administratius. "Almenys fins a finals d'any no començaran les obres", lamenta Romero.

Una escultura per als nostres llauradors

text NATÀLIA SANZ

Els llauradors de Benicarló s'han convertit en bronze gràcies a l'escultor José Antonio Caldes. Dissabte al matí s'inaugurava l'escultura que ha quedat instal·lada a les portes de l'ajuntament de Benicarló i que ha sigut donada per la Caixa Rural a la ciutat. L'acte es va convertir en tot un esdeveniment social que va aconseguir congregat a un nombre públic, desitjós de rendir tribut als esforçats llauradors benicarlandos que al llarg dels segles han aconseguit enriquir a Benicarló.

Acompanyats del grup de danses Renaixença, la comitiva oficial va eixir de l'ajuntament per a dirigir-se al lloc on han quedat erigides les escultures. A continuació, van començar els parlaments oficials, que va obrir José Antonio Maura, president de Benihort. El

màxim representant dels agricultors benicarlandos va agrair el monument i va recordar que "els llauradors van fundar este poble". Maura va fer un recorregut pels principals productes que han eixit de la terra en esta zona, incidint especialment en el VI Carlón i la carxofa amb denominació d'origen Benicarló. El president de Benihort va concloure assenyalant que el monument "és per a tots els benicarlandos, perquè tots tenim algun familiar o conegut que és agricultor".

Per la seua banda Agustín Cerdá, president de Caixa Rural, va citar el famós refrany "aquestos Barros han traído estos exitos" per a destacar la labor callada dels artistes benicarlandos, que trauen el seu art al carrer per a compartir-ho amb tots. L'escultor José Antonio Caldes va agrair a tots els que han fet possible que les estàtues dels llauradors s'hagen convertit en una realitat.

Bonificaran les energies netes

L'ajuntament de Benicarló bonificarà a les vivendes que facen ús d'instal·lacions d'aprofitament tèrmic. El ple de l'ajuntament ha aprovat una nova ordenança en què es contempla una bonificació per a les vivendes que incorporen sistemes per a l'aprofitament elèctric o tèrmic de l'energia solar per a autoconsum. Ramón Compte, regidor d'Hisenda, ha explicat que "s'aplicarà la bonificació màxima permesa per la llei" que situa el límit en un 95% sobre la llicència d'obres.

L'aplicació d'esta bonificació està condicionada "que les instal·lacions per a la producció de calor incloguen col·lectors que complisquen amb la normativa vigent i disposen de la declaració de conformitat CE", detalla Compte. La nova mesura té caràcter pregat, és a dir, no s'aplicarà a aquelles edificacions que ja estiguen construïdes encara que complisquen amb els requisits. Amb l'aprovació d'esta nova ordenança, Benicarló pretén fomentar l'ús de l'energia solar en el municipi i s'unix a altres localitats que ja contempen la reducció en les taxes fiscals de la llicència d'obres.

D'altra banda, en la mateixa ordenança de construccions aprovada, s'inclou una bonificació del 90% en la quota de l'impost per a les vivendes que es rehabiliten en el nucli antic de la ciutat i que estiguen incloses dins de l'àmbit de Rehabilitació del casc antic delimitat per les antigues murades.

10 anys

amb la cultura

Rita i Katrina (2)

La majoria d'analistes mediàtics han valorat Katrina i Rita com prova i conseqüència del canvi climàtic. Estats Units (USA), productor de vora el 30% de gasos d'efecte hivernacle (GEH) mundials, no ha ratificat el Protocol de Kioto. Aquest acord cerca la fixació per a 2012 dels GEH llançats a l'atmosfera pels països desenvolupats a un 6% menys d'allò emès l'any 1990. La crema de combustibles fòssils allibera diòxid de carboni (CO₂), el principal GEH. Per a major simbolisme, la zona afectada -Golf de Mèxic, Texas, Luisiana...- és rica en jaciments petrolífers i refineries.

L'increment dels GEH a l'atmosfera, provocat per les activitats humanes, està causant un increment de les temperatures i un canvi en la resta de variables climàtiques. Aquestes gasos actuen com el vidre o plàstic d'un hivernacle: deixen entrar la llum solar i retenen part del calor que la Terra emet cap l'espai. L'energia tèrmica retinguda farà que el clima canvie globalment. L'IPCC - Pannell Internacional ple Canvi Climàtic- és una agència de les Nacions Unides que es dedicà a recopilar i avaluar els resultats de les investigacions publicades i a preparar informes per a la seva divulgació. Podem dir que, l'IPCC, pel seu prestigi, fixa el consens científic al voltant del canvi climàtic. Publicà el seu primer informe l'any 1990, el segon a 1995 -clau per l'adopció del Protocol de Kioto de 1997- i el tercer a 2001. En aquest darrer s'estima que, durant els propers decennis, hi haurà un increment en la intensitat dels huracans. Pronòstics com aquests s'obtenen a partir de models informàtics de simulació climàtica.

El conegut autor nord-americà Jeremy Rifkin publicà a El País (3-9-05) l'article "L'escalfament global assota Nova Orleans", on afirmava que el Katrina és la factura de l'increment d'emissions de CO₂ i de l'escalfament global. Es pot fer aquesta afirmació tant contundent? Cal comprendre el significat d'un fenomen meteorològic concret i el de les tendències climàtiques a llarg termini. El clima és el conjunt de mitjanes de les variables meteorològiques - temperatura, precipitacions o nombre d'huracans- mesurades en un període de temps llarg, almenys 30 anys. Dos huracans concrets com Rita i Katrina són producte del gran nombre de processos complexos i atzarosos de l'atmosfera i hidrosfera terrestres. No podem saber si haguessin passat o no sense l'escalfament global. El que cal preguntar-se és si el nombre d'huracans o la seva intensitat està augmentant i si té alguna relació amb l'escalfament terrestre actual.

Segons NOAA - l'Administració Oceànica i Atmosfèrica Nacional d'USA- és difícil avaluar els canvis que l'increment de CO₂ atmosfèric causarà als huracans. Per a l'Atlàntic el nombre d'huracans totals i d'intensos (categories de 3 a 5) no ha variat des de 1944 a 1995; el nombre

mitjà anual d'huracans és de 5,8 i el d'intensos de 2,2. Durant aquest temps hi ha períodes amb un major nombre i altres on el seu nombre augmenta, hi hauria una fluctuació natural del clima. Per exemple l'any 1950 tingué 11 huracans amb 7 d'intensos i en canvi 1987, 3 huracans i cap d'intens. La pujada en el nombre d'huracans de 2004 -3r rècord anual- i 2005 -superarà 2004- correspondria a la fase més activa de la fluctuació climàtica i no a l'escalfament global.

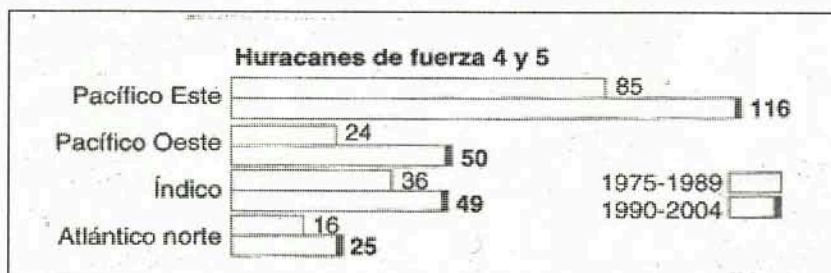
Tanmateix, diverses investigacions han posat en dubte aquestes informacions. Són especialment rellevants les d'Emmanuel (Nature 2005) i Webster (Science 2005). Kerry Emmanuel és un científic expert en huracans del prestigiós MIT (Institut de Tecnologia de Massachusetts). Proposà l'Índex de Dissipació d'Energia (IDE) d'un huracà com a mesura de la seva intensitat; un huracà és un fenomen que funciona amb el calor de la mar tropical i el transporta cap a latituds més fredes. Cal suposar una clara relació entre l'IDE i la temperatura superficial de la mar i, com aquesta ha pujat 0,5°C, és d'esperar que augmenti la intensitat dels huracans, no el seu nombre. Segons una simulació del model informàtic climàtic, els huracans de categoria 5, els més forts, es triplicarien en un context de canvi climàtic causat pels GEH. Les dades enregistrades els darrers decennis recolzen les hipòtesis d'Emmanuel: hi ha una forta correlació entre l'activitat dels huracans (IDE) i la temperatura de la mar. Emmanuel conclou que "la gran pujada en la darrera dècada no té precedents, i probablement reflexa l'efecte de l'escalfament global".

L'equip de Peter Weber de l'Institut de Tecnologia de Ciències Atmosfèriques i de la Terra de Georgia ha estudiat el nombre de huracans intensos de tot el món de 1970 a 2004. Les conclusions assenyalen que, encara que el nombre total hagi descendit des de 1990, els de categoria 4 i 5 s'han duplicat en els darrers 35 anys. Als anys setanta n'hi havia com a mitjana uns 10 de categories 4-5 i des de 1990, hi ha uns 18 cada any. El major increment s'ha produït al Pacífic i a l'Índic. A l'Atlàntic aquest increment s'ha detectat els darrers anys: de 1975 a 1989 hi hagueren 16 huracans forts i 25 entre 1990 i 2004, un increment de 56%.

Cal assenyalar que aquests dos estudis diferents arriben a conclusions semblants a les del 3r informe de l'IPCC: als darrers anys, més durant la última dècada, ha pujat el nombre d'huracans forts, no el nombre total. Aquesta coincidència reforça les seves conclusions i la hipòtesis que ho relaciona amb la pujada de la temperatura de la superfície de la mar i el canvi climàtic. Calen més

anys per veure si aquesta destructiva tendència es confirma o si és una fluctuació del clima actual.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 503

text EL LECTOR

Es clar, des que tenen quatre pàgines més, se m'a-muntega la feina. No sé per on pegar-li mà ni sé per on començar la meua puntual però carregant epístola setmanal. Més li'n diré, trobo que seria hora que es buscaren un altre lector que els fera el panegíric setmanal. Açò, que en un principi, crega-s'ho, havia començat amb la ferma voluntat d'esdevindre una col·laboració adreçada a aportar un punt de vista no exactament igual al que segueix la seua línia editorial, s'ha convertit amb els anys en una mel·líflua aduació de seccions i col·laboradors, en una reafirmació iterativa d'editorials pamfletàries i articles incendiàries de talladors de caps, en una recensió impresentable de tot allò que, en versió original, s'ha pogut llegir la setmana anterior. De veritat li ho dic, no sé si és bona o no la idea de tractar de furgar sempre en la brossa de l'ull aliè, però sí que estic convençut que cal que comence a furgar-hi algú altre. Algú que no tinga els meus vicis a l'hora d'escriure, algú que siga capaç de bandejar el massatge setmanal que practico amb entusiasme sincer amb tot aquell que gose d'escriure a **La Veu de Benicarló**. Ja m'ho farà saber. Necessito, necessitem -vosté, jo i qui siga el desenferrat que llija açò- un període de reflexió. Si més no, ens cal un temps de desintoxicació. Si hi ha algun voluntari, que alce la mà i si no, mentrestant, m'haurà d'anar suportant. Ho sento de tot cor.

Ja veu que a l'hora de redactar (redactar ?) aquestes línies no tinc precisament l'esperit inflammat de joia. Ho deia Joan Fuster: "Sempre dius les mateixes coses. En definitiva, això és el que esperen de tu". Un savi, sí senyora. Sempre dic el mateix i m'esgarrija que siga això el que vosté espera de mi. Suposo

que aquestes coses les dec dir perquè ve algun canvi de temps o per l'eclipsi aqueix dels nassos que ens va donar pel sac dilluns passat, vaja vosté a saber. Veig que, com la barca Eusebio, m'he convertit en un escull, que estic més enfonsat que la quilla del Titànic, més acabat que la troupe sencera de Xavier Sardà, més vist que el mamellam d'aquella senyora exuberant de los vigilantes de la playa, més derrotat que Napoleó a Waterloo.

Potser algun desaprensiu estiga pensant que aquesta setmana no m'he llegit La Veu de Benicarló, però no, no és cert. Sempre me l'ha llijo, fins i tot de vegades amb l'esperança que els dos únics anunciantes que hi ha m'oferesquen algun producte nou. M'ho llijo tot.

En aquest número, una vegada més, he quedat fortament (podem prescindir de l'adverbi de manera, no cal exagerar) impressionat amb els dies gloriosos de San Abdón. Quanta raó té. Si Espanya es va gitar monàrquica i se li va fer de dia sent republicana, nosaltres, d'un dia per a un altre ens n'adonem de sobte com se'ns ha escolat el temps. No són grans coses. Una nit comprovem com la ingesta d'una miqueta, no res, dos i avant, d'alcohol ens desfà el cos. I ens fem unes anàlisis de sang i comencen a aparèixer colesterol i coses de les quals no n'havíem sentit a parlar mai. I en un bufit sentim com ja tenim una edat i que estem tan prop de la jubilació com dels vint anys i els vint anys ens semblen ahir. Mare meua com estic avui. No, no, no he begut res, em faria mal al fetge també. També ens parla San Abdón que ha vist una pel·lícula d'indis i vaquers i que li ha agradat perquè li ha semblat que els aborígens no apareixien excessivament retratats com els éssers més malvats del món. A mi em passa això, que els indis sempre m'han caigut bé i m'hi he identificat -poquets,

indefensos, envaïts, privats dels seus drets a la seua terra- i els vaquers -molts, ben armats, bufats, invasors- sempre m'han evocat l'esperit valerós i prepotent dels descobridors espanyols. Som un poble d'indis amb la trista peculiaritat que a nosaltres no ens deixaran ni una reserva per viure com som. Me'n recordo dels exilis dels quals va escriure alguna vegada Carles Lluç ací mateix. Que ens deixen, més que siga, un trosset, que ens diguen quin, per favor, on parlar valencià no siga ofensiu ni de mala criança; ja hi estic resignat. En molts moments penso que té raó Quim Monzó amb la seua teoria de l'eutanàsia lingüística. Admetem la derrota, no perllonguem l'agonia ni els patiments innecessaris, el nostre país i els seus símbols d'identitat caminen indefectiblement cap a l'exterminació total; només és cosa d'anys, a molt estirar d'unes poques generacions. Però, per favor, que ens deixen lliure, entre camp de golf i camp de golf, un espai ben minúscul però nostre. Ve el 9 d'octubre, m'encantaria que, com tots els anys, ens tornaren a recordar qui som.

Ja acabo. M'ha encisat Tolito. Com sempre. Més que sempre. Ell sí que és elegant.

Moltes gràcies a Pere Bausà per haver explicat tan bé tot això del Catrina i Rita. De veritat.

Xurrimango era un corredor de finques, se'ns dubte. Especialment per la segona part del mot compost.

Sí senyor, de Benicarló al cim del món. N'hi ha de valents.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Què fa el pelegrí perdent els ulls davant unes menges tan suculentos avesat com està a patir per aqueixos camins de Déu? Hi havia clares també a l'època medieval o què?

Què *mos* cal saber per a ser bons caduferos?

Xurrimango, és un ser imaginari amb el qual es feia temor als xiquets. D'ell es cantaven aquestos versos:

No tàrrufes, no t'arronses,
per davall del campanar.
Que et sortirà Xurrimango,
amb un ciri a cada ma.

Aquesta setmana, vorem com estàs de botànica. Saps on es trobe la única carrasca surera (*quercus suber*) que tenim en tot el terme :

- A la partida Bovalar.
- Dins del poble.
- Al barranc d'Aigua d'oliva.
- En un jardí.

::: col·leccionable :::

XXIV Mitja Marató de Benicarló

El C.A. Baix Maestrat de Benicarló té el gust d'informar de la XXIV^a Mitja Marató, la XXIV^a Mini Marató, Memorial Sergio Castell Marín i la II Volta a Peu a Benicarló, que tindrà lloc el dia 23 d'octubre del 2005. La sortida i arribada serà a la Plaça Constitució amb l'horari següent: 9:00h Mitja Marató, 9:05h Mini Marató, sobre un recorregut de 4'6 Km. i a les 9:10 la Volta a Peu sobre el mateix recorregut de 4'6Km. Les inscripcions es poden fer a l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament, a l'Oficina de Turismo i a les Pistes d'Atletisme de dilluns a divendres de 19 a 21 h. així com al Casal Municipal el divendres a les 22Hh. El preu de les inscripcions serà de 5€ i 6€ qui ho faça al mateix lloc de sortida. El tancament de les inscripcions serà el 21 d'octubre a les 14:00h.

Festes dels aragonesos

Virginia Domínguez va ser proclamada disabte Reina de la Casa d'Aragó a Benicarló. La colònia manya de la ciutat es va reunir en l'Auditori Municipal per a retre homenatge a la seua màxima representant, que presidirà els actes de les festes en honor a la Mare de Déu del Pilar que se celebraran la setmana que ve. Virginia ha succeït en el càrrec a Laura Esteller, que va pujar a l'escenari acompanyada del president de l'entitat, Modest Barea. Jaime Mundo va fer de mantenidor de tant entrançable acte.

10 anys

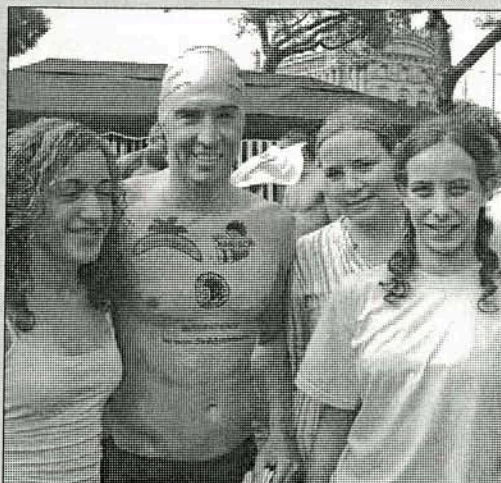
100 % benicarlandos

laveu debenicarlo

Travessia al Port de BCN

La nadadora del Club Natació Benicarló Susana del Olmo, amb el primer lloc en la travessia

aleví de 1000 m. amb un temps de 15:37 i Ferrán Remolina, amb un tercer lloc en la travessia aleví de 1000 m. i un temps de 15:30, van imposar-se en la 78é

edició de la travessia "Nadant al port de Barcelona" el passat diumenge 25 de setembre. Van pujar a l'"Olimp" del podi junt amb el campió absolut de la prova, David Meca que va tindre

unes paraules d'ànim per als 4 joves nadadors del Club Natació Benicarló que ens representa-ven.

Una travessia extremadament difícil tant pel nivell com pel gran nombre de participants en l'esdeveniment, un total de 650. Susana i Ferrán van tancar la temporada de travessies dispu-

tades en el 2005, on també van tindre una destacada participació, Silvia Roca i Mari Carmen Sorlí amb un 12é i 16é lloc en el rànquing de la travessia en la categoria aleví.

Partits de l'Ashland Bló futbol base

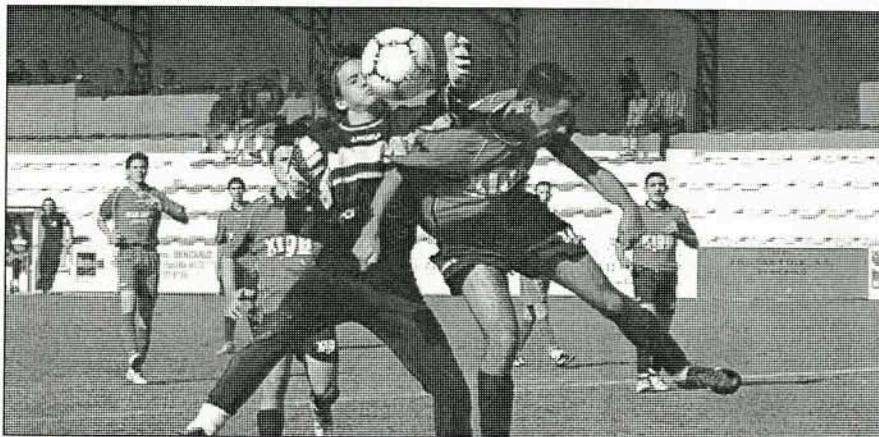
8 / 9 octubre

- Aleví C - Sant Mateu dissabte 16.30 h
- Benjamí C - Sant Mateu dissabte 11.30 h
- Cadet A - C.D. Castelló B dissabte 11.30 h
- Infantil A- C.D. Castelló B dissabte 10 h
- Aleví A - Alcalá diumenge 12 h
- Benjamí A- Alcalá diumenge 11 h
- Prebenjamí A- Prebenjamí B diumenge 11 h

Benicarló Juvenil A, 3 - San Pedro A, 0

text GREGORIO SEGARRA

El Benicarló Juvenil "A" va eliminar els dubtes que havia pogut provocar la seua derrota a Puçol amb una clara victòria contra el líder San Pedro. Tres gols, i van poder ser molts més, si bé és cert que els primers a poder marcar van ser els grauers, que amb una sortida en tromba van posar a prova a Jorge en un parell d'ocasions en els primers deu minuts. Però això va ser tot, perquè se'ls va acabar aviat la gasolina empenyos per un Benicarló que, a poc a poc, va anar fent-se amo i senyor del partit fins al punt de poder haver aconseguit una golejada d'escàndol a les acaballes del partit. Alberto Gumbau va ser la figura en un partit en el qual tot l'e-

quip va raure a gran altura. Li va donar pràcticament fet el primer gol a Pío en el minut 40, va marcar el segon en el 64' després de rematar de cap esplèndidament un centre perfecte de Marcos i va dur de cap la defensa visitant durant tot el partit. El tercer que tancava el marcador el va acon-

seguir el jove Albert en una jugada d'oportunista en la qual va demostrar el seu olfacte de gol.

Alineació del Benicarló: Jorge, Fuentes, Víctor González, Carlos, Emilio, Jordi Adell (Àlex 46'), Juanjo, Víctor Esbrí, Marcos Cano (Fibla 78'), Pío (Albert 65') i Gumbau.

Benicarlito

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Aquesta setmana podria parlar de moltes coses que no siguen el partit que el Benicarló va perdre diumenge passat davant el Vall d'Uixò, abans anomenat "Piel". Dic això perquè l'esdeveniment en qüestió no em va agradar gens. Només cal dir que el nostre estimat CDC no va xutar ni una vegada entre els tres pals, NI UNA. Clar, això demostra que no sé què pot demostrar, però la qüestió és que se'ns en van anar tres punts que, tot siga dit, no ens mereixíem. En canvi, els de la Vall, van marcar un parell de gols i només els en van comptar un, ja que a la primera part un xut al traveser va botar un pam dins la porteria del CDB. El linier va assenyalar el claríssim gol, però en una mostra de magnanimitat absolutament extraordinària, l'àrbitre va proferir el conegudíssim "sigan, sigan" i no el va donar. Total que sense Cornago no som ningú i se'ns enfonsa el mig del camp. Aquest xicot ros que li diuen Cid no va tenir oportunitat de lluir-se perquè semblava que tenia una paret a un metre del mig del camp i no passava de la ratlla. La novetat del dia va ser el debut d'un nou central (?) guineà que li diuen Elle, o alguna cosa així. Un autèntic professional d'això del futbol. Es veu que el xicot ha vingut de Barcelona (sembla que jugava per la zona) només a jugar a futbol, ni a treballar ni res, a jugar. Jo no entenc gaire d'això del futbol, ho reconec, però em sembla que no és precisament un galàctic, o potser li falten partits per a demostrar la seua indubtable qualitat.

Tampoc no entenc per què la setmana passada al camp del Sagunto van jugar tres juvenils i

van guanyar el partit, i aquesta setmana a l'onze inicial només hi havia tres xicots del poble. Jo em pregunto: cal anar a buscar tant? No tenim jugadors al poble que ho farien tan bé com alguns de fora? Han aportat molt els darrers fitxatges del Benicarló? Possiblement la meua ignorància futbolística em fa delirar i dir coses que no tenen

ni peus ni cap, perquè segur que hi ha una resposta coherent als dubtes que em plantejo.

De moment ham deixat de ser el primers de la classificació, encara que només a tres punts del primer, que no és ni el San Jorge, ni el Villarreal, ni el Castelló sinó l'Alcalà, que pel que sembla té moltes aspiracions.

Si algú dels que llegeix aquesta secció de **La Veu** no va anar al partit, potser se sorprendrà de títol que li he posat a aquesta elaborada concatenació de paraules i espais. Segurament a algú que hi va anar també li haurà sorprès. Ara els faig cinc cèntims de la qüestió. Resulta que a l'entrada

del recinte es reparteix un pamflet publicitari dirigit per l'incombustible Josvi Palanques que, si un arriba prompte, pot aconseguir. Dins la publicació esmentada apareix un seguit de fotos d'un altre incombustible local, que és "padre y creador" d'un ninot en forma de follet anomenat "benicarlito l'escalador". He deduït que es tracta d'una espècie de mascota i que ha estat nomenada "duendecillo oficial" del CDB. De veritat, no tinc paraules. M'he quedat sense parla. En circumstàncies normals hagués fet una festa i un parell de setmanes de ressaca. Però ara no, no tinc paraules, no sé què dir del ninot. La meua imaginació ha esdevingut un desert de sal, un cel sense núvols, una mar sense onades, un bosc sense arbres. Això ha superat la meua capacitat d'assimilació. Em pensava que amb "Naranjito" s'havia tocat el cel, però ara veig que estava molt equivocat.

El proper desplaçament del Benicarló és al camp de l'Alcora, ciutat germana de bombo i tabal, que tantes vegades ha estat lloada en aquesta secció i que mai no em cansaré de lloar. L'equip representatiu d'aquesta entranyable ciutat ocupa els llocs centrals de la classificació, amb la qual cosa poc es pot dir.

LA SENTÈNCIA

Encara que no l'ha demanada ningú, torna aquesta subsecció dins de la secció de futbol de **La Veu** perquè hi ha alguna cosa a dir. La sentència de la setmana és: "Em penso que ja m'he equivocat", frase de l'entrenador del Benicarló en vore com Raül Martínez, que acabava de substituir Raul "Xileno", parlava en to cordial amb un defensa del Vall d'Uixò.

El Construccions Malloms CB Benicarló busca la segona victòria a Requena

text **CONSTRUCCIONS MALLOMS**

El Construccions Malloms CB Benicarló busca aquest dissabte la segona victòria de la temporada a Requena (18.30 hores). El conjunt entrenat per Manolo Llorach arriba a aquest partit amb la moral ben alta, després de superar el Jovens Almàssera B (73-68) en la jornada inaugural. El pivot Enrique Cherta (25 punts i 10 rebots) i l'aler David Martínez (12 punts i 7 rebots) van ser dos dels jugadors més destacats. Per a enfrontar-se al Joventud Requena, l'equip benicarlando podrà comptar ja amb la participació de l'escorta Rubén Peñalba, que en la primera jornada arrossegava una sanció de la temporada anterior.

Manolo Llorach, tècnic del Construccions Malloms, es mostra satisfet pel rendiment exhibit en la primera jornada: "Cada jugador va aportar el que li vaig demanar i així és més fàcil guanyar. L'equip va estar centrat i va treballar fort. Gràcies a aquesta actitud vam poder mantindre un aventatge curt però estable durant tot l'encontre. Ara s'haurà de veure si tenim continuïtat en una categoria tan difícil com aquesta".

El CB Benicarló B de Jorge Lara, per la seua part, s'estrena diumenge (12.30 hores) a casa davant el Sagrado Corazón després de perdre a la pista del CEB Puçol (65-55). La velocitat i la aportació defensiva de l'aler Kiko Royo i l'escorta Adrián Centelles, així com els punts del pivot Josvi

Palanques, no van servir per a iniciar la temporada oficial amb victòria. El pivot Agustín Senar podrà jugar aquest diumenge, després de faltar a la primera cita. Per aquest partit encara serà baixa el base Àlex Gozalbo, amb una lesió al canell.

El Júnior A, conjunt entrenat per Vicent París, visita la pista del Moncada CB. En la primera jornada els benicarlandos van perdre a casa davant el Nou Bàsquet Alboraià B (58-74). El Júnior B de Carlos Ruzafa, que també va debutar al Pavelló Municipal amb derrota contra el CB La Pobla (55-61), viatja per enfrontar-se amb el sempre difícil Atlètic Bàsquet Almassora.

Primera victòria

text **CLUB HANDBOL INDRET**

El passat dissabte 1 d'octubre, l'equip cadet masculí del club benicarlando va jugar el seu primer partit de pretemporada. Va ser contra el Tortosa. L'equip entrenat per Michel va jugar un bon partit, demostrant que aquesta temporada pot realitzar coses molt interessants.

El resultat del partit va estar de 26 a 21 a favor dels nostres representants. Un partit força interessant, amb diferents alternatives en el marcador i on tots dos equips van desplegar un joc molt vistós per al públic. El partit va estar molt igualat, de tal forma que al descans es va arribar amb un ajustadíssim 10 a 11 a favor dels tortosins. En la segona part el Benicarló va començar a imposar-se en el joc i poc a poc va aconseguir obrir distància en el marcador. Per part del Benicarló van jugar Miguel en la porteria, Ulises, Edgar (1), Víctor (10), Kevin, Miguel Irigaray (12), Alberto (2), Bilal (1), Manuel i Adrian.

Aquest cap de setmana els diferents equips del club disputen els següents partits:

DISSABTE - POLIESPORTIU DE BENICARLÓ

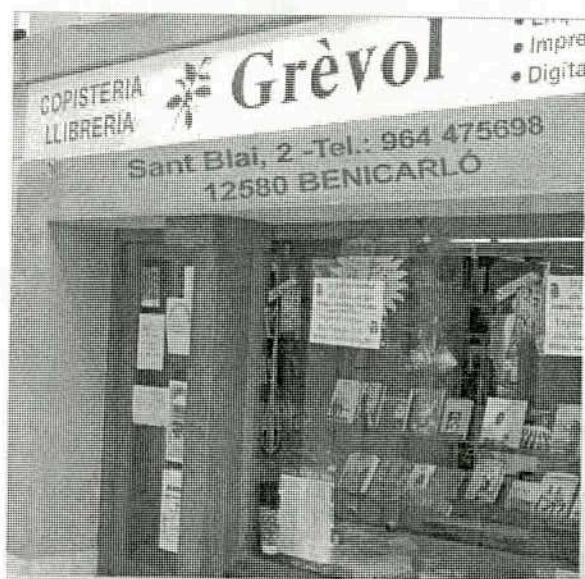
17:00 AL·LEVÍ FEMENÍ	BENICARLÓ-ASCÓ
18:00 INFANTIL FEMENÍ	BENICARLÓ-ASCÓ
19:00 CADET FEMENÍ	BENICARLÓ-ASCÓ

POLIESPORTIU DE TORTOSA

17:00 INFANTIL MASCULÍ - TORTOSA-BENICARLÓ
18:00 CADET MASCULÍ - TORTOSA-BENICARLÓ
19:30 SENIOR MASCULÍ - TORTOSA-BENICARLÓ

Per Xavi Burriel

Participa que alguna cosa queda

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores